

אור לנו

בנשיאות הגאון הגדול בלאהר"ר רבי דוד יוסף שליט"א

יום חול				
18:07	17:37	17:24	17:25	כניסת שבת
19:02	18:38	18:21	18:21	יציאת שבת
19:40	19:10	18:58	19:00	י. שבת ר"ת ברכת הלבנה

פרי השפא

שבת פרה - חידושים נפלאים על שבת זו

אך את שפתתי תשוערו כי אות הוא ביני וביניכם לדהתיכם

כבוד מו"ר הגאון הגדול רבי פינחס שליט"א
חבר מועצת חכמי התורה ורבהמ"ד יחווה דעת

דבר הארכת

תודתנו גדולה לכם קוראי העלונים וחברי השעורים היו על השתתפותכם במצוות החשובות של "זכר למחצית השקל" ו"מתנות לאביונים" זכיתם לשמח לב היהודים החשובים ולהגדיל תורה. אשריכם! ניתן עדיין להעביר "זכר למחצית השקל" ישר כח!

כעת ניתן גם לקבל את העלונים, לתיבת המייל (או הוואטסאפ) ע"י שליחת הודעה לכתובת המערכת:

or@or-lanu.com

ניתן להעביר כל תרומה לעלון בביט במספר: 0542015206

ארגון אור לנו

עם ישראל היום עם ציוחוד!

"כי עם קשה ערף הוא וסלקת לעונגו" (שמות פ"ד פס' ט)

השאלה נשאלת: אם אנו "עם קשה עורף", וקשים בדעתנו, וחוזרים לסורנו, אם כך מדוע שהקדוש ברוך הוא יסלח לנו? אנו צריכים קודם, להשתדל שלא להיות "עם קשה עורף" אח"כ לבקש רחמים.

משל לפנה הדבר דומה: היה גוי שמוכר כלי חרס זולים, אבל לאותם הכלים לא היה ביקוש, והפרנסה הייתה קשה לו מאוד. פגש אותו יהודי ואמר לו: "לפני פסח צריכים היהודים 'מים שלנו' דהיינו מים קרים ונוהגים לשים אותם בתוך כלי חרס, על מנת שישמר הקור. אני ממליץ לך לייצר כלי חרס גדולים, ותלך אצל היהודים ותמכור להם את כלי החרס, ואכן תראה כי יהיה ביקוש".

האך האני וייצר כמה כלי חרס גדולים והגיעו למוכרם בשכונת "רחביה" שבירושלים, מול בית הנשיא, עמד שם עם כדי החרס מהבוקר ועד הערב. ואפילו אחד לא קנה ממנו. חשב בליבו, 'הכיצד יתכן שאני עומד כ"כ הרבה זמן ואיש לא קונה, כנראה עצתו של אותו יהודי אינה נכונה'

ניגש חזרה ליהודי ואמר לו: 'לחינם שלחתני! תראה לא מכרתי אפילו כד חרס אחד! מהבוקר ועד הערב אני עומד ואין איש מגייע' שאל היהודי: "היכן הלכת?" אמר לו המוכר הגוי: "לרחביה" מיד ענה לו היהודי ואמר: 'שוטה שכמוך, אתה הולך לרחביה למכור כלי חרס, מי יקנה ממך?! למי אכפת שם מהכנת מצות?! אדרבה תלך למאה שערים ואתה תראה שכולם יבואו לקנות ממך'. ע"כ המשל. הצגשל הוא רק: עם ישראל אומרים לקב"ה: 'רבונו של עולם! הרי יש לך מדות כ"כ מיוחדות, בשביל מי אתה צריך אותם? בשבילנו! שאנו עם קשה עורף! שהרי אם היינו אנשים קלים בדעתו ולא עם קשיי עורף, הרי אתה לא צריך להיות רחום וחנון. אלא מכיון שאתה "רחום וחנון" לכן "כי עם קשה עורף הוא וסלחת לעוניהו ונחלתנו" שהמידות והרחמים האלו יהיו לטובת עם ישראל, שהם עם "קשה עורף" ואתה "רחום וחנון" בשבילנו.

גבר 1/10

קמח תורה
ארגון אור לנו
במבצע איסוף מיוחד לכבוד חג הפסח
להעברה פשוטה וקלה
בביט: 054-2015206
bit

כמו"ר רבי אהרן פרידמא שליט"א ראש הארגון

וישמע ישראל ויבטחו

אהרון הכהן, שהחל במלאכת אסיפת הזהב, אם כך, כיצד צלחו להשאר בקדושתם?
אלא רבותי **חינוך מבית!**
על זה כותב הדעת זקנים (מכעלי התוספות), ונראה, לפי שהיו שבט לוי קרובים למשה, לפיכך לא נתרצה אחד מהם להמיר מנהג במקומו.

גם אני תוהה יחד אתכם כיצד זה קרה. עם ישראל וחטא העגל. מה שייך זה העניין?!
דווקא הם! אותו העם שראה את מכות מצרים, קריעת ים סוף, מן יורד מהשמים, נסים ונפלאות בכל רגע, לראות את ה' עין בעין. כיצד יתכן חטא העגל והם עוד רוקדים. ירחם ה'!

כח ההשפעה של משה עליהם היה כ"כ חזק, וזה מה ששמר עליהם.
כותב הרמב"ם: שאברהם מסר קבלת התורה ליצחק, ויצחק ליעקב, ויעקב ללוי, וזרעו של לוי הושיבו ישיבות שלא פסקה מהם תורה כלל.

אולי זה מזכיר לנו מעט את מה שקורה היום, שעושים הכל על מנת לפגוע בציבור שומרי התורה והמצוות, יוקר המחיה שמאמיר מיום ליום, והנפגעים הגדולים הם בני התורה, והכל בשמחה. חטא העגל? אולי.

אנן עקבלים מעט אור על מה שקרה באותו יום בו חטאו בעגל, מה שמר על שבט לוי, הרי שהיו דבקים במשה רבנו.

רש"י מרגיע אותנו בעניין חטא העגל וכותב שעם ישראל לא עבדו לכתחילה את העגל, לעבוד עבודה זרה חס ושלום שומו שמים, מה פתאום לעשות כן לעם כזה קדוש.
אלא מה קרה שם?
אלא שעם ישראל יצאו מצרים, באו איתם ערב רב, והם אלו שעשו את העגל, והשפיעו עליהם.

הכל מתחיל מהבית! בו אנו מעצבים את ילדינו לתורה. ככל שהקשר שלנו עם ילדינו יגדל ויפרח, ונהיה אנחנו מורי הדרך שלהם, בצורה לבבית, נקיה וקדושה, זה מה שישמור על הילד כל ימי חייו, "גם כי יזקין לא יסור ממנה".

שיושבים החברים ביחד, בדרך כלל כל המשתתפים מושפעים ממה שקורה שם, יחדי סגולה הם אלו שיוכלו להסתכל מהצד ללא שיושפעו כלל.

זהו הזמן להסתכל על ההורים שלנו היום ולהודות על חינוך, בית חם ולימוד של דרך חיים!.

והנה שבט לוי, לא הולך אחרי העגל, ממתין בסבלנות בקדושה ובציפייה שירד משה רבנו מן ההר עם לוחות הברית. כיצד יכולים כל השבט לעמוד מנגד? הרי הם אפילו רואים את

שבת שלום
אהרן פרידמא

פרשת פרה

מעלת הפרה האדומה

אמר לפניו "רבון העולמים יהי רצון שיהיה זה מיוצאי חלציי, אמר לו חייד שהוא מחלציי" ומפני חשיבות פרשה זאת כותב,

הגמרא במסכת מועד קטן (כח) אמר רבי אמי: למה נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה אדומה? לומר לך: מה פרה אדומה מכפרת — אף מיתתן של צדיקים מכפרת.

ערן השלחן ערוך (תריס"ב ס"ז) יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקרותה מדאורייתא לפיכך בני הישובים שאין להם מנין צריכים לבא למקום שיש מנין בשבתות הללו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא: וכותב הרמ"א: ואם אי אפשר להם לבא מ"מ יזהרו לקרותם בנגינתם ובטעמם.

כתב העדרש משל לבן שפחה שטנף פלטרין של מלך, אמר תבא האם ותקנח צואת בנה, כך תבא פרה ותכפר על מעשה העגל. אדומה, על שם שהחטא קרוי אדום, שנאמר (שעש"ו א"ח) אם יהיו חטאיכם כשניגיל ילבינו. על שהיו ישראל תמימים ונעשו בו בעלי מומין תבא זו ותכפר עליהם ויחזרו לתמימות. לא עלה עליה עול, כשם שפרקו מעליהם עול מלכות שמים. נפלא!

אמר רבי יהושע דסכנין בשם רבי לוי, על כל דבר ודבר שהיה אומר הקדוש ברוך הוא למשה אומר לו טמאתו וטהרתו, כיון שהגיע לפרשת אמר אל הכהנים, אמר לו משה רבנו של עולם אם נטמא זה במה תהא טהרתו, לא השיבו.

כתב העדרש פסיקתא דרב כהנא (פ"ד י) ר' אחא בשם ר' יוסי בר' חנינה בשעה שעלה לשמי מרום שמע קולו של הקב"ה יושב ועוסק בפרשת פרה ואומר הלכה משם אומרה, וכך אמר: "ר' אליעזר אומר עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים"

באותה שעה נתכרכמו פניו של משה (נתבייש כי חשב שאינו ראוי), כיון שהגיע לפרשת פרה אדומה, אמר לו הקדוש ברוך הוא באותה שעה שאמרתי לך "אמר אל הכהנים" ואמרת לי אם נטמא במה תהא טהרתו לא השבתיך, כעת משיבך אני, זו טהרתו, ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת".

אמר ר' עשה לפני הקב"ה, "רבון העולמים העליונים והתחתונים ברשותך ואתה יושב ואומר הלכה משמו של בשר ודם"

אמר לו הקב"ה, משה! צדיק אחד עתיד לעמוד בעולמי ועתיד לפתוח בפרשת פרה תחילה וכך לומר "ר' אליעזר אומר עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים"

שבת שלום
אהרן פרידמא

למה בית כנסת או אמותה?
המרכז לניהול אמותות כאן בשבילך!

המרכז לניהול עמותות
The Center Of Cooperative Management

www.amutotcenter.co.il • טלפון: 1599-501-888 • פקס: 08-9942058 • מייל: centeramutot@gmail.com

אור לנו בהלכה

שואלין ודורשין
הלימוד האומץ שכל שנה כרו
בסודות פורים לזכור לקיים לכהו

חג הפסח

שלושים יום קודם הפסח

הגמרא פסחים (1-1) כי האדם צריך ללמוד את הלכות הפסח שלושים יום קודם הפסח, על מנת שידע אותם היטב. רבן שמעון בן גמליאל אומר אין צריך שלושים יום, אלא מספיק שבועיים לפני הפסח בלימוד ההלכות.

תייבים ללמד את הרבים

כותב רש"י (גמ' ראש השנה ז): שבאותם שלושים יום, היו דורשין רבים בהלכות הפסח, ולא רק לומדים לעצמם ההלכות לדעת המותר והאסור. וזאת חשיבות רבה למלמדי התלמידים בשעורי התורה, שמיד לאחר ימי הפורים

יחלו את לימוד הלכות פסח, ועניין מכירת החמץ והנקיון, ואנו רואים כי בכל שנה אפילו בערב פסח אנשים שואלים שאלות ולא יודעים כיצד לנהוג, על אף שלמדו במשך שלושים יום אלו בשעורי התורה, ועל כן יקפיד בעניין זה.

אומנם ידוע שיש פוסקים שהב"ח לא הסכים איתם כי הם מלמדים הלכות פסח בשבת הגדול בלבד.

אין זמן!

אבל עינינו רואות כי אין הם מספיקים בזמן מועט כ"כ לעבור על כל הלכות הפסח, ועל כן יקדימו.

נוהג מרן הרב עובדיה

ידוע ומפורסם כי גם מרן פאר הדור רבנו עובדיה יוסף, היה נוהג בכל שנה ושנה בסוף סעודת פורים, לזכור את עניין הפסח והדרישה בהלכות הפסח שלושים יום קודם הפסח בהידור.

ילמד מסכת פרה בפרשת פרה

בפרשת שקלים ראוי ללמוד משניות של מסכת שקלים. ובפרשת פרה מסכת פרה. וקידוש החדש בפרשת החדש. והטעם לזה (סנהדרין קא) שכל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם שנאמר "ודבר בעתו מה טוב", וכן כל המזכיר פסוק בעונתו מעלה עליו כאלו בונה מזבח חדש ומקריב עליו קרבן.

כבוד הרבנית למילנה מזרחי תחי'

כדיעה ואלף הסודות של האסור על

אונס - כרצון? אולי גם אתה קונה את הפסאדה הזו, את הכיסוי, את המסכה השמחה הזו, "סליחה, אם באמת עברת מה שעברת, למה את מתלוננת אחרי כל כך הרבה שנים? ואת נראית דווקא די טוב...

לסוד האסור על

נכון, כי זה סוד השרידה שלי. זו המסיכה שלי. אני זוכרת אחרי ששכלתי את הילד שלי, מיד אחרי השבעה הגעתי לשיעור מאופרת ולבושה. פסיכולוגית שישבה בשיעור אמרה לי: "אני דואגת מאד, מפני שאת לא מחצינה את האבל ואז הדיכאון יחזור אליך כמו בומרנג". חזרתי הביתה מדוכאת מזה שאני לא מספיק מדוכאת ואז אולי הדיכאון יחזור כבומרנג...

המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי: "אין לבוא אל שער המלך, בלבוש שק! לא משנה מה את עוברת, תיראי נסיכה. אבל אז קורה דבר לא פשוט. את מתהלכת כנסיכה, מחייכת כאילו דבר לא עובר עליך, אבלך בליבך וצהלתך

בפנייך, ואנשים מסביבך מתחילי מתחילים לחשוב שבאמת טוב לך. עם ישראל מתחיל לגנות את אסתר המלכה: "תראו אותה, תראו איך היא נהנית ממנעמי השלטון, איך היא מתלבשת, איך היא נהנית מכל הנערות שמכרכרות סביבה, אנחנו צמים בשבילה כדי שתעמוד מול המלך ומה היא אומרת 'אני רוצה משתה מחר'. במקום שתחשוב עלינו, היא חושבת על התענוגות שלה."

הי, אסתר לא זוכרים?

אני כאן באונס! אני מעמידה פני שמחה בשביל לשרוד! א-לי, א-לי, למה עזבתני? אולי גם אתה, ריבונו של עולם, רואה אותי מחייכת, מתלבשת, מתפקדת? אולי אתה, חס ושלום, כביכול טועה וחושב שטוב לי, וחושב שכבר ויתרתי על האושר המוחלט ואני מסכימה להתפשר? שמא דנת על

השבוע המדהים שעבר עלינו עם תענית אסתר ופורים משולש, "לכולנו, לכולנו, על ראשנו זר וכל אחת מאיתנו היא מלכת אסתר". המהר"ל שואל: 'ותלביש אסתר מלכות' - צריך היה להיות כתוב 'ותלביש בגדי מלכות'? אלא מה, זה לא יעזור לך. כשאין לך מלכות, תלבישי עד מחר בגדים של מלכה ולא תהיי מלכה, אבל בת-ישראל, רק זורקת על עצמה משהו והמלכות שלה יוצאת ממנה וזה יוצא ממנה החוצה ונגלה לעין כל, כמו בגד.

חוצה ארץ הוא יואן

של כל המלכות, כל המלכות-אסתר המופלאות האלה שצריכות לעמוד מול המלך בתענית, חלושות ועייפות. עבורנו אסתר כותבת פרק מקסים בתהילים, כ"ב: למנצח על אילת השחר. א-לי, א-לי, למה עזבתני? אני שומעת מכל כך הרבה נשים ובנות שהן רוצות להגות את השאלה הזו. וזו שאלה כל כך נוקבת. קשה, היא לכאורה כפרנית ולכן, חז"ל בגמרא מסבירים לנו מה צריך לומר ביום תענית אסתר כשאומרים את המילים "א-לי, א-לי, למה עזבתני", מסבירה הגמרא במסכת מגילה: שמא דנת על אונס כרצון? שאלה נוקבת. נוראה. הרי אסתר המלכה נחטפת, נלקחת אל ארמון אחשוורוש בניגוד לרצונה, אבל היא מה זה שומרת על פאסון.

כשמרדכי היהודי שומע את כל אשר נעשה, הוא קורע את בגדיו ולבוש שק ואפר אבל היא אומרת: "מה פתאום. אנחנו שומרים על פאסון". ותתחלחל

פתיקט
"אור פסלון"
יצא לדרך!
צעד קטן שלך
ברכה גדולה לבית!
לפריטים
054-20-15-20-6
תפשו ב-Google
אתרנו אור לנו

ארגון אור לנו בפרוייקט מיוחד
להביא את התורה לבית!
סיעור תורה עם נשא
מפרשיות שמצא וצד הלכה אצלכם בבית
השיעורים האחרונים ביותר
על ימי טובי הרבנים.
לפריטים
054-20-15-20-6
תפשו ב-Google
אתרנו אור לנו

פסוקים פופים הוי"ו

פַּעַם יִשְׁבוּ כמה חכמים מחכמי ישראל. שאלו את ר' אליעזר: עד היכן כבוד אב ואם? אמר להם: צאו וראו מה עשה נכרי אחד באשקלון, אתם יודעים מהו שמו? "דמא בן נתינה" זהו שמו.

בואו ואספר לכם ספור מיוחד, פעם אחת בקשו חכמים לקנות אבן מיחדת שנפלה מהחשן של הכהן הגדול.

את האבן המיוחדת הזאת מכר רק אדם אחד, אותו דמא שאמרנו את שמו קדם, זוכרים?! הגענו לביתו, ואמרנו לו, "אנו חכמי ישראל באנו לקנות את האבן המיוחדת שחסרה בחשן".

אמר דמא בשמחה אמר לכם, כשנכנס לחדרו להביא את האבן היקרה, גלה שהארון סגור והמפתח מנח תחת הפרית של אביו, דמא ידע שהוא יפסיד הרבה כסף אם לא ימכר לחכמים את האבן, אבל אמר לעצמו "אני לא יעיר את אבא בשביל שום כסף שבעולם"

הז"ל היו צריכים את האבן בצורה דחופה, ואמרו: "אם אתה דמא לא תמכר לנו את האבן אנחנו נלך לקנות אצל

מכר אחר" אבל דמא היה ברור ואמר נחרצות! "אני את אבא לא יעיר!" הלכו חכמים וקנו ממוכר אחר. **מה אתם חושבים** ילדים חמודים, שדמא הפסיד? ודאי שלא כי שמכבדים את ההורים לא מפסידים!

אתם יודעים איזה מתנה הקב"ה נתן לדמא? לשנה הבאה נתן הקדוש ברוך הוא לדמא שכרו, ונולדה לו פרה אדמה בעדרו. והיתה זאת התרגשות גדולה מאוד!

נכנסו חכמי ישראל אצלו. אמר להם: יודע אני בכם, שאם אני מבקש מכם כל ממון שבעולם אתם נותנים לי; אלא אין אני מבקש מכם אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל כבוד אבא. **מנבדד הורים** לעולם לא מפסידים!

'נחמנו את ידיהם ואת רגליהם'
(פרשת כי תשא)

האם צריך לטול רגליים? מדוע בימינו אנו נוטלים את הידיים בכל בוקר ואין אנו נוטלים את הרגליים, לכאורה כשם שעושים נטילת ידיים כך נעשה נטילת רגליים בכל יום ויום!

כתב בשו"ת **רב פעלים** (רבנו יוסף חיים, ח"ב או"ח סי' ד) הטומאה שורה על הרגליים יותר מהידיים, ורק הכהנים בעבודת בית המקדש, היה להם כח לדחותם מרגליהם, ולכן כתוב 'ורחצו אהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם'.

אמנם יש חידוש גדול בזה. שבערב שבת, המנהג הוא להתקלח, כפי שכתובת הגמרא בשבת (כה:): רוחץ במים חמין ידיו פניו ורגליו, מדוע רגליו, כי זכות השבת יכולה לדחות החיצוניים הנתפסים ברגליו כבית המקדש ממש. **גודל מעלת השבת!**

לבת אורי
ינון סרידה

1. מאיזה שבת היה אליאב בן אחיסמך?
2. באיזה יום נהרצה ושתיו? מקור לכך?
3. כמה שעות ביום האבות הקדושים למצו תורה ביום?
4. היכן למצאנו תחיית המתים בצנ?

תשובות
ניתן לשלוח למערכת
or@or-lanu.com

פרסיס אפוחים לכוון
מתנת קול ברמה
FM: 92.1-104.3-105.7

משמיעין על השקלים

לט אנו מצפיר השנה
...
זכר למחצית השקל

מספסתם ועדיין לא נתתם אפשר עד י"ח ניסן

והזכור זכר למחצית השקל ונצל מכל פגע רע ויזכה להאריך ימים

26
לנפש

להצדה נוגה וקאה
0542015206

bit

בוק לאומי מספר חשבון 77640037 סניף: 921